

Υπόθεση C-66/21

**Σύνοψη της αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως κατά το άρθρο 98,
παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου**

Ημερομηνία κατάθεσης:

29 Ιανουαρίου 2021

Αιτούν δικαστήριο:

Rechtbank Den Haag, με μεταβατική έδρα το Zwolle (Κάτω Χώρες)

Ημερομηνία της απόφασης του αιτούντος δικαστηρίου:

28 Ιανουαρίου 2021

Προσφεύγων:

O.T. E.

Καθού:

Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Αντικείμενο της κύριας δίκης

Ο προσφεύγων υπέβαλε αίτηση ασύλου στις Κάτω Χώρες μετά την υποβολή αιτήσεων ασύλου στην Ιταλία και στο Βέλγιο. Γνωστοποίησε στην αρμόδια για θέματα ασύλου ολλανδική αρχή ότι στην Ιταλία υπήρξε θύμα εμπορίας ανθρώπων. Η αρμόδια για θέματα ασύλου αρχή αρνήθηκε να εξετάσει την αίτησή του με την αιτιολογία ότι η Ιταλία ήταν υπεύθυνη εξαιτίας των προηγούμενων αιτήσεων. Ο προσφεύγων προσέβαλε την απόφαση της εν λόγω αρχής, η οποία έχει επιπλέον ως αντικείμενο τη μεταφορά του προσφεύγοντος στην Ιταλία.

Αντικείμενο και νομική βάση της αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως

Επ' ευκαιρία του αιτήματος για την εκ νέου ανάληψη, το οποίο υπέβαλαν οι Κάτω Χώρες προς την Ιταλία δυνάμει του κανονισμού 604/2013, ανακύπτει το ζήτημα της ερμηνείας του άρθρου 6 της οδηγίας 2004/81 και των εγγυήσεων (όπως η προθεσμία επίσκεψης και η άδεια διαμονής που συνδέεται με την εμπορία ανθρώπων) που προβλέπονται στο εν λόγω άρθρο για υπηκόους τρίτων

χωρών οι οποίοι ισχυρίζονται ότι υπήρξαν θύματα εμπορίας ανθρώπων.
Άρθρο 267 ΣΛΕΕ

Προδικαστικά ερωτήματα

Πρώτο ερώτημα, πρώτο σκέλος: Έχει το άρθρο 6, παράγραφος 1, της οδηγίας 2004/81 την έννοια ότι η προθεσμία επίσκεψης αρχίζει αυτοδικαίως από το χρονικό σημείο κατά το οποίο ο υπήκοος τρίτης χώρας δηλώνει (γνωστοποιεί) την εμπορία ανθρώπων στις αρχές των Κάτω Χωρών, δεδομένου ότι οι Κάτω Χώρες παρέλειψαν να ορίσουν στο εθνικό δίκαιο το χρονικό σημείο έναρξης της προθεσμίας επίσκεψης την οποία εγγυάται η εν λόγω διάταξη;

Πρώτο ερώτημα, δεύτερο σκέλος: Έχει το άρθρο 6, παράγραφος 1, της οδηγίας 2004/81 την έννοια ότι η προθεσμία επίσκεψης λήγει αυτοδικαίως με την υποβολή μηνύσεως για εμπορία ανθρώπων ή άπαξ ο παθών υπήκοος τρίτης χώρας εκφράσει την πρόθεσή του να μην υποβάλει μήνυση, δεδομένου ότι οι Κάτω Χώρες παρέλειψαν να ορίσουν στο εθνικό δίκαιο τη διάρκεια της προθεσμίας επίσκεψης την οποία εγγυάται η εν λόγω διάταξη;

Δεύτερο ερώτημα: Περιλαμβάνονται, επίσης, στην έννοια των αποφάσεων απομάκρυνσης κατά το άρθρο 6, παράγραφος 2, της οδηγίας 2004/81 μέτρα που διατάσσονται για την απομάκρυνση υπηκόου τρίτης χώρας από την επικράτεια κράτους μέλους προς την επικράτεια άλλου κράτους μέλους;

Τρίτο ερώτημα, πρώτο σκέλος: Αντίκειται το άρθρο 6, παράγραφος 2, της οδηγίας 2004/81 στη λήψη απόφασης μεταφοράς κατά τη διάρκεια της προθεσμίας επίσκεψης την οποία εγγυάται το άρθρο 6, παράγραφος 1, της εν λόγω οδηγίας;

Τρίτο ερώτημα, δεύτερο σκέλος: Αντίκειται το άρθρο 6, παράγραφος 2, της οδηγίας 2004/81 στην εκτέλεση ήδη ληφθείσας απόφασης μεταφοράς ή στην προετοιμασία εκτέλεσής της κατά τη διάρκεια της προθεσμίας επίσκεψης την οποία εγγυάται το άρθρο 6, παράγραφος 1, της εν λόγω οδηγίας;

Σχετικές διατάξεις του δικαίου της Ένωσης

Άρθρα 2, 17, παράγραφος 1, άρθρο 18, παράγραφος 1, στοιχείο δ', και άρθρο 19 του κανονισμού (ΕΕ) 604/2013 για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας ή από απάτριδα

Άρθρα 2, 6 και 17 της οδηγίας 2004/81/ΕΚ σχετικά με τον τίτλο παραμονής που χορηγείται στους υπηκόους τρίτων χωρών θύματα εμπορίας ανθρώπων ή συνέργειας στη λαθρομετανάστευση, οι οποίοι συνεργάζονται με τις αρμόδιες αρχές

Άρθρο 3, παράγραφος 3, της οδηγίας 2001/40/ΕΚ, σχετικά με την αμοιβαία αναγνώριση αποφάσεων απομάκρυνσης υπηκόων τρίτων χωρών

Άρθρο 3, σημείο 5, της οδηγίας 2008/115/ΕΚ σχετικά με τους κοινούς κανόνες και διαδικασίες στα κράτη μέλη για την επιστροφή των παρανόμως διαμενόντων υπηκόων τρίτων χωρών

Σχετικές διατάξεις του εθνικού δικαίου

Άρθρο 8, στοιχείο κ, άρθρο 30, παράγραφος 1, και άρθρο 60 του Vreemdelingenwet 2000 (νόμου των Κάτω Χωρών του 2000 περί αλλοδαπών)

Τμήματα A4/1, B8/3.1. και C2/5 της Vreemdelingencirculaire (εγκυκλίου των Κάτω Χωρών περί αλλοδαπών)

Συνοπτική έκθεση των πραγματικών περιστατικών και της κύριας δίκης

- 1 Ο προσφεύγων υπέβαλε αίτηση ασύλου στις Κάτω Χώρες στις 26 Απριλίου 2019 μετά την υποβολή τριών αιτήσεων ασύλου στην Ιταλία και μίας στο Βέλγιο. Στο πλαίσιο της προκαταρκτικής ακρόασής του, δήλωσε ότι απειλήθηκε και κακοποιήθηκε από πρόσωπα προερχόμενα από τον χώρο του οργανωμένου εγκλήματος.
- 2 Στις 3 Ιουνίου 2019, οι Κάτω Χώρες υπέβαλαν προς την Ιταλία αίτημα εκ νέου αναδοχής του προσφεύγοντος δυνάμει του άρθρου 18, παράγραφος 1, στοιχείο δ', του κανονισμού 604/2013. Στις 13 Ιουνίου 2019, η Ιταλία έκανε δεκτό το αίτημα.
- 3 Στις 30 Ιουλίου 2019, ο προσφεύγων δήλωσε ότι υπήρξε θύμα εμπορίας ανθρώπων στην Ιταλία και ότι αναγνώρισε έναν από τους εν λόγω δράστες στο κέντρο υποδοχής των Κάτω Χωρών. Σχετικά με το θέμα αυτό, έτυχε ακρόασης από την αστυνομία αλλοδαπών. Μολονότι ο προσφεύγων ήθελε να υποβάλει μήνυση για εμπορία ανθρώπων εκείνη τη στιγμή, αυτή τελικά πρωτοκολλήθηκε μόλις στις 3 Οκτωβρίου 2019.
- 4 Δεν αναγνωρίστηκε στον προσφεύγοντα ούτε προθεσμία περίσκεψης βάσει του άρθρου 6 της οδηγίας 2004/81 ούτε του χορηγήθηκε προσωρινή άδεια διαμονής που συνδέεται με την εμπορία ανθρώπων.
- 5 Με απόφαση της 12ης Αυγούστου 2019, ο καθού αρνήθηκε να εξετάσει την αίτηση του προσφεύγοντος για τη χορήγηση προσωρινής άδειας διαμονής αιτούντος άσυλο με την αιτιολογία ότι η Ιταλία ήταν υπεύθυνη προς τούτο σύμφωνα με τον κανονισμό 604/2013. Η απόφαση αυτή διέτασσε επίσης τη μεταφορά του προσφεύγοντος στις ιταλικές αρχές.
- 6 Ο προσφεύγων άσκησε προσφυγή κατά της απόφασης αυτής.

Κύρια επιχειρήματα των διαδίκων της κύριας δίκης

- 7 Ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι σύμφωνα με το άρθρο 17, παράγραφος 1, του κανονισμού 604/2013 ο καθού όφειλε να εξετάσει επί της ουσίας την αίτησή του για χορήγηση ασύλου.
- 8 Κατά το αιτούν δικαστήριο, η επίκληση αυτή του κανονισμού 604/2013 δεν ευσταθεί υπό το πρίσμα της απόφασης του Δικαστηρίου της 23ης Ιανουαρίου 2019, Μ.Α. κ.λπ. (C-6,61/17, ECLI:EU:C:2019:53). Ο προσφεύγων δεν απέδειξε τη συνδρομή εξαιρετικών περιστάσεων που υποχρεώνουν τον καθού να ασκήσει την εξουσία αυτή.
- 9 Στις 30 Ιουλίου 2019, ο προσφεύγων ισχυρίστηκε το πρώτον ότι υπήρξε θύμα βιαιοπραγιών ή απειλών που συνδέονται με την εμπορία ανθρώπων. Κατά συνέπεια, το αιτούν δικαστήριο διερωτάται αν έπρεπε για τον λόγο αυτόν να του χορηγηθεί προθεσμία περίσκεψης σε δεδομένο χρονικό σημείο μεταγενέστερο της ημερομηνίας αυτής σύμφωνα με το άρθρο 6 της οδηγίας 2004/81, και, σε περίπτωση καταφατικής απάντησης, αν ο καθού μπορούσε νομίμως να λάβει μέτρα απομάκρυνσης του προσφεύγοντος από τις Κάτω Χώρες, ακόμη και χωρίς τη χορήγηση της εν λόγω προθεσμίας περίσκεψης. Επίσης, ανακύπτει το ζήτημα αν η προσβαλλόμενη απόφαση αποτελεί μέτρο απομάκρυνσης.
- 10 Κατά την άποψη του καθού, δεν έπρεπε να αναγνωρισθεί στον προσφεύγοντα καμία προθεσμία περίσκεψης δυνάμει του άρθρου 6 της οδηγίας 2004/81. Σύμφωνα με τις διατάξεις της νομοθεσίας των Κάτω Χωρών περί αλλοδαπών, μόνον η Koninklijke Marechaussee (βασιλική χωροφυλακή, Κάτω Χώρες [μεταξύ άλλων, αρμόδια αρχή για τη διαφύλαξη των εξωτερικών συνόρων]) ή η αστυνομία, και όχι ο ίδιος, έχουν εξουσία να χορηγούν προθεσμία περίσκεψης. Επομένως, κατά την άποψη του καθού, το ζήτημα του κατά πόσον έπρεπε ή όχι να αναγνωρισθεί προθεσμία περίσκεψης δεν μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο της προκείμενης διαδικασίας.
- 11 Επιπλέον, ο καθού θεωρεί ότι η προθεσμία περίσκεψης του προσφεύγοντος έληξε λόγω της υποβολής της μήνυσής του. Ως εκ τούτου, ο προσφεύγων δεν έχει πλέον έννομο συμφέρον να εξετασθεί αν έπρεπε να του χορηγηθεί προθεσμία περίσκεψης. Εξάλλου, υφίσταται νόμιμη διαμονή, ενώ από την οδηγία 2004/81 συνάγεται ότι προθεσμία περίσκεψης πρέπει να χορηγείται μόνο σε πρόσωπα που δεν διαθέτουν τίτλο διαμονής σε ισχύ.
- 12 Κατά τα λοιπά, ενδεχόμενη προθεσμία περίσκεψης δεν εμπόδιζε την έκδοση της προσβαλλόμενης απόφασης, δεδομένου ότι η απόφαση μεταφοράς δεν αποτελεί απόφαση απομάκρυνσης κατά την έννοια του άρθρου 6 της οδηγίας 2004/81. Η απομάκρυνση πρέπει σε αυτό το πλαίσιο να νοείται ως απομάκρυνση από την Ευρωπαϊκή Ένωση, η οποία συντρέχει σε περίπτωση μεταφοράς βάσει του κανονισμού 604/2013.
- 13 Ο καθού επικαλείται συναφώς το άρθρο 2 της οδηγίας 2004/81, στο οποίο ορίζονται οι έννοιες «απόφαση απομάκρυνσης» και «μέτρο εκτέλεσης απόφασης

απομάκρυνσης». Κατά την άποψή του, οι ορισμοί αυτοί στηρίζονται στην οδηγία 2001/40, η οποία αποσκοπεί στην απομάκρυνση από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Σύμφωνα με το άρθρο 3, παράγραφος 3, της οδηγίας 2001/40, οι διατάξεις του κανονισμού 604/2013 εφαρμόζονται χωρίς περιορισμούς. Ωστόσο, από τα άρθρα 2 και 19 του κανονισμού αυτού προκύπτει ότι, καίτοι χρησιμοποιείται σε αυτά η έννοια της απομάκρυνσης, εντούτοις αυτή δεν εξομοιώνεται με την έννοια της μεταφοράς.

Συνοπτική έκθεση του σκεπτικού της αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως

- 14 Κατά το αιτούν δικαστήριο, ο προσφεύγων εξακολουθεί να έχει έννομο συμφέρον να εξετασθεί αν έπρεπε να του χορηγηθεί προθεσμία περίσκεψης μετά την υποβολή μήνυσης. Στο πλαίσιο της εξέτασης της απόφασης μεταφοράς της 12ης Αυγούστου 2019, το αιτούν δικαστήριο λαμβάνει υπόψη τα πραγματικά περιστατικά και τις περιστάσεις που έγιναν γνωστά ή έλαβαν χώρα μετά το χρονικό σημείο αυτό. Ωστόσο, παραμένει το ζήτημα κατά πόσον μπορούσε ο καθού να εκδώσει νομίμως την εν λόγω προσβαλλόμενη απόφαση.
- 15 Κατά το αιτούν δικαστήριο, η άποψη του καθού ότι πρέπει να αναγνωρίζεται προθεσμία περίσκεψης μόνο στους παρανόμως διαμένοντες στην επικράτεια κράτους μέλους αλλοδαπούς σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο στερείται νομικού ερείσματος. Το άρθρο 6, παράγραφος 3, της οδηγίας 2004/81 κλίνει σαφώς προς διαφορετική κατεύθυνση.
- 16 Το άρθρο 6, παράγραφος 1, της οδηγίας 2004/81 μεταφέρθηκε στο εσωτερικό δίκαιο των Κάτω Χωρών μόνο με συνοπτικό τρόπο στο πλαίσιο κατευθυντηρίων γραμμών πολιτικής. Με αυτόν τον τρόπο, δεν τηρήθηκε, σύμφωνα με τη νομολογία, η υποχρέωση μεταφοράς. Το γεγονός αυτό αναγνωρίζει, εξάλλου, ο καθού. Δεν έχουν ρυθμισθεί ούτε η διάρκεια ούτε η έναρξη της προθεσμίας περίσκεψης. Ομοίως, δεν έχει καθορισθεί κατά τρόπο δεσμευτικό ποια αρχή είναι αρμόδια να χορηγεί την προθεσμία περίσκεψης ή να διαπιστώνει ότι η προθεσμία αυτή έχει αρχίσει να τρέχει. Επομένως, η θέση του καθού ότι μόνον οι υπάλληλοι της Koninklijke Marechaussee (βασιλικής χωροφυλακής) ή της αστυνομίας έχουν την εξουσία να αναγνωρίζουν προθεσμία περίσκεψης δεν βρίσκει έρεισμα στον νόμο.
- 17 Η οδηγία 2004/81 έπρεπε να έχει μεταφερθεί στο εσωτερικό δίκαιο το αργότερο στις 6 Αυγούστου 2006. Επομένως, ανακύπτει το ζήτημα ποιες είναι οι συνέπειες της μη μεταφοράς στο εσωτερικό δίκαιο. Το άρθρο 6, παράγραφος 1, της οδηγίας αυτής είναι επαρκώς ορισμένο προκειμένου να εφαρμοσθεί από το αιτούν δικαστήριο. Τυχόν διαφορετική προσέγγιση θα υπονόμει ουσιωδώς την πρακτική αποτελεσματικότητα του δικαίου της Ένωσης στο πλαίσιο αυτό και φαίνεται να μην συνάδει με το μεγάλο ενδιαφέρον των θεσμικών οργάνων της Ένωσης και των κρατών μελών για την καταπολέμηση της εμπορίας ανθρώπων και άλλων συναφών μορφών εγκληματικότητας.

- 18 Επομένως, ανακύπτει το ζήτημα πώς πρέπει να ερμηνευθούν το άρθρο 6 της οδηγίας 2004/81 και οι εγγυήσεις που προβλέπει για υπηκόους τρίτων χωρών οι οποίοι ισχυρίζονται ότι υπήρξαν θύματα εμπορίας ανθρώπων. Επ' αυτού υποβάλλει το αιτούν δικαστήριο ενώπιον του Δικαστηρίου το πρώτο ερώτημα σχετικά με την προθεσμία περίσκεψης την οποία εγγυάται η εν λόγω διάταξη.
- 19 Το δεύτερο προδικαστικό ερώτημα αφορά τον ορισμό της έννοιας «απομάκρυνση». Ο καθού ισχυρίστηκε, πρώτον, ότι η έννοια «απομάκρυνση» κατά το άρθρο 6, παράγραφος 2, της οδηγίας 2004/81, αφορά την απομάκρυνση αλλοδαπού από την επικράτεια όλων των κρατών μελών της Ένωσης και του χώρου Σένγκεν, αντιστοίχως. Επικαλείται, συναφώς, τα άρθρα 2 και 3, παράγραφος 3, της οδηγίας 2001/40.
- 20 Κατά το αιτούν δικαστήριο, οι διατάξεις αυτές δεν ασκούν επιρροή, ιδίως διότι η απόφαση του καθού περί μεταφοράς δεν έχει ως αντικείμενο την αναγνώριση απόφασης απομάκρυνσης που έλαβε άλλο κράτος μέλος.
- 21 Περαιτέρω, το αιτούν δικαστήριο εκτιμά ότι αν κράτος μέλος μπορούσε να λάβει σύμφωνα με το δίκαιο της Ένωσης απόφαση για την απομάκρυνση αλλοδαπού από την Ένωση, δεν θα υπήρχε ανάγκη για την έκδοση οδηγίας σχετικά με την αμοιβαία αναγνώριση και σεβασμό των εν λόγω αποφάσεων, δεδομένου ότι μια τέτοια απόφαση που λαμβάνεται στο πλαίσιο της αρμοδιότητας αυτής, θα ήταν δεσμευτική ακόμη και ελλείψει συντονισμού. Ακριβώς στην περίπτωση κατά την οποία απόφαση απομάκρυνσης συνεπάγεται απλώς την απομάκρυνση από την επικράτεια κράτους μέλους, είναι απαραίτητη η ρύθμιση σε επίπεδο δικαίου της Ένωσης της αμοιβαίας αναγνώρισης εθνικών αποφάσεων απομάκρυνσης, προκειμένου να επιτευχθεί το επιθυμητό αποτέλεσμα της απομάκρυνσης από την Ένωση.
- 22 Δεύτερον, ο καθού επικαλείται την οδηγία 2008/115 προς στήριξη της ερμηνείας του της έννοιας «απομάκρυνση». Εντούτοις, κατά το αιτούν δικαστήριο, από την οδηγία αυτή δεν μπορεί να συναχθεί ότι ως «απόφαση απομάκρυνσης» κατά την έννοια του άρθρου 6, παράγραφος 1, της οδηγίας 2004/81, νοείται η απομάκρυνση από την επικράτεια των κρατών μελών, κατά μείζονα λόγο διότι η οδηγία 2008/115 εκδόθηκε ορισμένα έτη μετά την οδηγία 2004/81 και δεν επιδιώκει τον ίδιο σκοπό.
- 23 Ομοίως, στο άρθρο 3, σημείο 5, της οδηγίας 2008/115 ορίζεται η έννοια της απομάκρυνσης ως «φυσική μεταφορά εκτός του κράτους μέλους» με σκοπό την εκτέλεση της υποχρέωσης επιστροφής. Από την εκτέλεση της υποχρέωσης επιστροφής, δηλαδή της υποχρέωσης επιστροφής στη χώρα καταγωγής ή σε άλλη χώρα διατιθεμένη να υποδεχθεί τον αλλοδαπό, προκύπτει συνεπώς ότι η απομάκρυνση από κράτος μέλος δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί σύμφωνα με την οδηγία 2008/115, σε άλλο κράτος μέλος.
- 24 Τέλος, για την ερμηνεία της έννοιας «απομάκρυνση», ο καθού επικαλέστηκε τα άρθρα 2 και 19 του κανονισμού 604/2013, υποστηρίζοντας ότι ο κανονισμός

αυτός δεν εξομοιώνει την απόφαση μεταφοράς με την απομάκρυνση κατά την έννοια του άρθρου 6 της οδηγίας 2004/81.

- 25 Στα ανωτέρω, το αιτούν δικαστήριο δεν διαβλέπει κανένα επιχείρημα υπέρ της θέσης του καθού. Για την εξέταση της προσβαλλόμενης απόφασης, η οποία αποτελεί απόφαση μεταφοράς βάσει του κανονισμού 604/2013, είναι καθοριστικής σημασίας το ζήτημα αν τα μέτρα για την απομάκρυνση υπηκόου τρίτου κράτους από την επικράτεια κράτους μέλους προς την επικράτεια άλλου κράτους μέλους πρέπει επίσης να θεωρηθούν απόφαση απομάκρυνσης κατά την έννοια του άρθρου 6, παράγραφος 2, της οδηγίας 2004/81. Επομένως, προκειμένου να αποσαφηνισθεί το περιεχόμενο της έννοιας «απομάκρυνση» κατά το εν λόγω άρθρο 6, το αιτούν δικαστήριο υποβάλλει ενώπιον του Δικαστηρίου το δεύτερο προδικαστικό ερώτημα.
- 26 Κατά το άρθρο 6, παράγραφος 2, της οδηγίας 2004/81, δεν μπορεί να εκτελεσθεί «κανένα μέτρο απομάκρυνσης εις βάρος [των εν λόγω υπηκόων τρίτων χωρών]». Κατά το αιτούν δικαστήριο, τούτο σημαίνει ότι κατά τη διάρκεια της προθεσμίας περίσκεψης, δεν μπορούν επίσης να ληφθούν νέα εκτελεσθησόμενα μέτρα απομάκρυνσης. Συνεπώς, μέτρο (εκτελεσθησόμενο) για την απομάκρυνση από την επικράτεια κράτους μέλους προς την επικράτεια άλλου κράτους μέλους θα μπορούσε, σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο δεύτερο ερώτημα, να θεωρηθεί απόφαση απομάκρυνσης κατά την έννοια της οδηγίας αυτής.
- 27 Στην περίπτωση αυτή, ο χαρακτήρας της προθεσμίας περίσκεψης την οποία εγγυάται το άρθρο 6, παράγραφος 1, της οδηγίας 2004/81 φαίνεται να αποκλείει την έκδοση απόφασης μεταφοράς, όπως η προσβαλλόμενη από τον προσφεύγοντα απόφαση, κατά τη διάρκεια της περιόδου αυτής. Ωστόσο, ο καθού υποστηρίζει ρητώς την αντίθετη άποψη.
- 28 Προκειμένου να αποσαφηνιστεί η ορθή ερμηνεία της οδηγίας, το αιτούν δικαστήριο υποβάλλει ενώπιον του Δικαστηρίου το τρίτο προδικαστικό ερώτημα.